

10 Δεκεμβρίου 2014

Κραυγή αγωνίας αιχμαλώτων πολέμου και συγγενών αγνοουμένων της Ασιας (Photos)

[/ Γενικά Θέματα](#)

© George Pitarides

Οργή, πίκρα, απογοήτευση, θλίψη, αγανάκτηση, πόνο, αλλά και απύθμενη αγάπη και σεβασμό προς τα αγαπημένα πρόσωπα που είδαν για τελευταία φορά το μαύρο καλοκαίρι του 1974, κρύβουν οι συγκλονιστικές μαρτυρίες ατόμων που είχαν συλληφθεί από τους Τούρκους στην Ασια.

Οι 70 Άμαχοι που εκτελεστήκαν εν ψυχρώ στο Ορνίθι

Οργή, πίκρα, απογοήτευση, θλίψη, αγανάκτηση, πόνο, αλλά και απύθμενη αγάπη και σεβασμό προς τα αγαπημένα πρόσωπα που είδαν για τελευταία φορά το μαύρο καλοκαίρι του 1974, κρύβουν οι συγκλονιστικές μαρτυρίες ατόμων που είχαν συλληφθεί από τους Τούρκους στην Ασια μαζί με 70 άμαχους πολίτες οι οποίοι στη συνέχεια δολοφονήθηκαν στο χωριό Ορνίθι, καθώς και συγγενών των αγνοουμένων της Ασιας.

**KYPRIANOS
CHARALAMBOUS** (65)

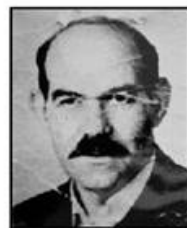
**HADJIKYRIACOS
KOTSINI** (74)

**CHRISTAKIS
KALAPODAS** (26)

**GEORGIOS
N. PITTAS** (27)

**PANAYIS P.
PASKAS** (54)

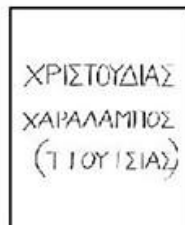
**DIOMIDIS HADJI-
CONSTANTIS** (57)

**CHRISTAKIS
PANAOU** (74)

**PANAYIOTIS
LOIZOU** (17)

**CHARALAMBOS
CHRISTOUDIAS** (68)

**ANTONIS
CHRISTAKI** (54)

**CHRISTOS
ZANNETTOS** (62)

**STYLIANOS
PRATSI** (58)

**PANTELEIS
CONSTANTINOU** (33)

**FRANGOPOULOS
DAVID** (46)

**VASOS TH.
THEOFANOUS** (51)

**DIMITRIS
KAMOURIS** (58)

**PANAYIS K.
TSITSOU** (58)

MICHAEL TTAMBI
(51)

**LEONTIOS
LEONTIOU** (23)

**MATHEOS
MICHAEL** (56)

**PETROS
PHILIPPOU** (19)

**MICHAEL PH.
FLAMOUDIOTIS** (56)

**CHRYSOSTOMOS
G. KAZAMIAS** (59)

Περιγράφουν τα βάσανα που έζησαν στα χέρια των Τούρκων μετά την κατάληψη της Ασιας την 14η Αυγούστου του 1974 και τον ψυχολογικό πόλεμο που τους έκαναν. Άλλοι πάλι θυμούνται τις τελευταίες στιγμές που είδαν τα συγγενικά ή φιλικά τους πρόσωπα, που στη συνέχεια καταγράφηκαν στη λίστα με τα ονόματα των αγνοουμένων, και ζητούν όπως τα λείψανα που τους δίδονται, μετά την

ταυτοποίηση με τη μέθοδο του DNA, να μην είναι ελλιπή αλλά να εξαντλούνται όλες οι προσπάθειες εντοπισμού οστών και στους χώρους όπου αυτά μετακινήθηκαν στα μέσα της δεκαετίας του 1990.

Οι μαρτυρίες των ατόμων αυτών παρουσιάστηκαν στο πλαίσιο δημοσιογραφικής διάσκεψης που διοργάνωσε σήμερα στη Λευκωσία η κοινοτική Αρχή Ασσίας, κατά την οποία ανακοινώθηκε και το πρόγραμμα εκδηλώσεων της κοινότητας για τους αγνοούμενους στις 10 και 11 Δεκεμβρίου.

**KYPRIANOS
CHARALAMBOUS** (65)

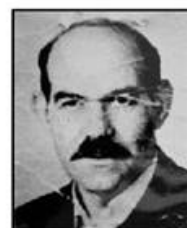
**HADJIKYRIACOS
KOTSINI** (74)

**CHRISTAKIS
KALAPODAS** (26)

**GEORGIOS
N. PITTAS** (27)

**PANAYIS P.
PASKAS** (54)

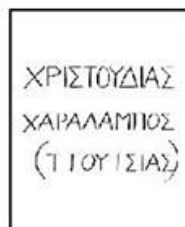
**DIOMIDIS HADJI-
CONSTANTIS** (57)

**CHRISTAKIS
PANAOU** (74)

**PANAYIOTIS
LOIZOU** (17)

**CHARALAMBOS
CHRISTOUDIAS** (68)

**ANTONIS
CHRISTAKI** (54)

**CHRISTOS
ZANNETTOS** (62)

**STYLIANOS
PRATSI** (58)

**PANTELEIS
CONSTANTINOU** (33)

**FRANGOPOULOS
DAVID** (46)

**VASSOS TH.
THEOFANOUS** (51)

**DIMITRIS
KAMOURIS** (58)

**PANAYIS K.
TSITSOU** (58)

MICHAEL TTAMBI
(51)

**LEONTIOS
LEONTIOU** (23)

**MATHEOS
MICHAEL** (56)

**PETROS
PHILIPPOU** (19)

**MICHAEL PH.
FLAMOUDIOTIS** (56)

**CHRYSOSTOMOS
G. KAZAMIAS** (59)

Ο Δημήτρης Κασάπης θυμάται τα όσα ακολούθησαν της σύλληψής του, αναφέροντας μεταξύ άλλων πως είχε δει ένα χωράφι με ανοικτούς τάφους, στους οποίους προφανώς οι Τούρκοι σκέφτονταν να τους ρίξουν όταν τους σκότωναν. Οπως ανέφερε αυτόν μαζί με κάποιους άλλους τους άφησαν στο Γκαράζ Παυλίδη και τους άλλους τους απομάκρυναν με τα φορτηγά. Μεταφέρθηκε μαζί με άλλους στα Αδανα και στη συνέχεια σε μια άλλη φυλακή βορειοανατολικά της Τουρκίας.

Τους μετέφεραν πίσω στην Κύπρο και τους άφησαν ελεύθερους τον Οκτώβρη του 1974.

Ο Κυριάκος Σίσκος θυμάται πως όταν οι Τούρκοι μπήκαν στο σπίτι τους πυροβολώντας στον αέρα συνέλαβαν τον πατέρα του, τον πήραν στο απέναντι σπίτι και τον σκότωσαν, πυροβολώντας τον. Στη συνέχεια όταν βγήκαν έξω από το σπίτι ο ίδιος δέχθηκε πυροβολισμό στον ώμο από Τούρκο στρατιώτη. Τελικά αφού κατάφερε να κρυφτεί μέχρι να νυχτώσει, τον έκρυσαν σε ένα σπίτι όπου έτυχε υποτυπώδους περίθαλψης. Μετά από όμως εβδομάδα συνελήφθηκε μαζί με τους άλλους χωριανούς. Στο Γκαράζ Παυλίδη όπου μεταφέρθηκαν εξετάστηκε από άτομα του Ερυθρού Σταυρού. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο για περίθαλψη. Εκεί, περιγράφει, ένας Τούρκος στρατιώτης καθημερινά τον σημάδευε με το πιστόλι και του έκανε ψυχολογικό πόλεμο.

Ο Χριστάκης Παναγή θυμάται έντονα τις στιγμές όταν είδε για τελευταία φορά τον πατέρα του, πριν τον συλλάβουν οι Τούρκοι, και αυτός είπε στη μάνα του “Το μωρό και τα μάτια σου”. Τώρα εκφράζει το έντονο παράπονό του γιατί αυτό που του ζητείται, όπως λέει, μέσω της διαδικασίας που ακολουθείται στο πλαίσιο της ΔΕΑ, είναι να κηδεύσει ψήγματα οστών του πατέρα του μήκους δυο εκατοστών, κάτι που ο ίδιος δεν μπορεί να δεχθεί.

Η κόρη του αγνοούμενου Φραγγόπουλου Δαυίδ, Σπυρούλα, έκανε έκκληση σε όλους τους αρμόδιους “να φροντίσουν να γίνουν τα αυτονόητα. Δώστε μας τους ανθρώπους μας να τους θάψουμε”, ανέφερε, σημειώνοντας πως η οργή της έχει ξεχειλίσει γιατί 40 χρόνια μετά συγγενείς αγνοουμένων βρίσκονται ακόμη στην κατάσταση αυτή της αναμονής.

Ο κοινοτάρχης Ασιας, Γεώργιος Ιωάννου, ανέφερε πως από τους 84 Ασιώτες αγνοούμενους, ηλικίας 11-84 χρόνων, 52 ενήλικες άνω των 50 ετών είχαν οδηγηθεί στο Γκαράζ Παυλίδη μαζί με άλλους σε τρία φορτηγά στις 21 Αυγούστου. Εκεί κατέβηκαν 37 από τους συνολικά 107 αιχμαλώτους, και στη συνέχεια τα φορτηγά οδηγήθηκαν σε άγνωστη κατεύθυνση.

Η ομάδα κατέληξε στην περιοχή Ορνίθι, δυτικά της Αφάνειας και εκεί, όλοι οι αιχμάλωτοι εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από αξιωματικούς και στρατιώτες του Αττίλα. Τα σώματά τους ρίχθηκαν σε δύο πηγάδια. Το 2009, οι έρευνες της ΔΕΑ οδηγούν στον εντοπισμό των ομαδικών τάφων στο Ορνίθι και των σημείων ταφής άλλων δέκα από τους αγνοούμενους που εξαφανίστηκαν στην Άσσια, πρόσθεσε.

(Katyv kinisia 1974 yilindaki yasi parastiz icinde yashidre)

(The ages of the missing persons in 1974 are shown in parenthesis next to their names)

Οι έρευνες επιβεβαίωσαν, σημείωσε ο κ. Ιωάννου, τις φήμες που κυκλοφορούσαν ότι στα μέσα της δεκαετίας του 1990, ο τουρκικός κατοχικός στρατός οργάνωσε επιχείρηση αφαίρεσης των λειψάνων από τα πηγάδια στο Ορνίθι και τα μετέφερε σε άγνωστο μέρος, σε μια προσπάθεια συγκάλυψης ενός από τα μαζικότερα εγκλήματα πολέμου που διέπραξε το 1974.

“Κατά συνέπεια αυτού του απάνθρωπου εγκλήματος, οι συγγενείς καλούνται σήμερα να παραλάβουν ελάχιστα οστά και θραύσματα οστών και στην πραγματικότητα υποχρεώνονται να κηδεύσουν άδεια φέρετρα. Για μας τους Ασιώτες, αυτό είναι απαράδεκτο και θεωρούμε πως δεν έπρεπε να γίνει χωρίς να εξαντληθούν πρώτα όλες οι προσπάθειες εντοπισμού του νέου χώρου ταφής”, υπογράμμισε ο κ. Ιωάννου.

Πρόσθεσε πως οι οικογένειες έπρεπε να ενημερωθούν για τις ταυτοποιήσεις αλλά δεν έπρεπε να υποβληθούν στο μαρτύριο των άδειων φέρετρων. “Η ψυχική δοκιμασία να ξέρεις ότι θάβεις δυο κόκαλα από τον άνθρωπό σου ξέροντας ότι το υπόλοιπο λείψανο βρίσκεται κάπου κρυμμένο από την κατοχική δύναμη είναι μαρτύριο αβάσταχτο και αυτό το ομολογούν και οι οικογένειες που αποφάσισαν να παραλάβουν από τη ΔΕΑ τα ψήγματα των λειψάνων που τους προσφέρθηκαν”,

επεσήμανε.

Έκανε ακόμη λόγο για “στασιμότητα στην οποία έχουν περιέλθει οι έρευνες της ΔΕΑ αναφορικά με την ομάδα των Ασιωτών που εξαφανίστηκε μέσα στο χωριό και αλλού” και κάλεσε τη ΔΕΑ να δεσμευτεί ότι θα εντείνει τις προσπάθειές της για εντοπισμό και των άλλων 22 ατόμων πέραν των 10 που έχουν ήδη ανευρεθεί και ταφεί.

Σημείωσε ακόμη το πρόβλημα που αφορά τα ιατροδικαστικά πιστοποιητικά θανάτου και την ανεπαρκέστατη, όπως σημείωσε, έκθεση γεγονότων εξαφάνισης και εντοπισμού των λειψάνων αγνοούμενου προσώπου που εκδίδει η ΔΕΑ προς τους συγγενείς με την παράδοση των λειψάνων, “τα οποία εν πολλοίς δίνουν συγχωροχάρτι στην Τουρκία”, όπως ανέφερε.

“Όταν παίρνεις ένα πιστοποιητικό που γράφει ότι η αιτία θανάτου του δικού σου είναι ‘άγνωστη’, λόγω ανεπαρκών τεκμηρίων, είναι σαν να σου ζητούν να ξεχάσεις ότι τον πήραν αιχμάλωτο οι Τούρκοι εισβολείς και τον δολοφόνησαν. Παράλληλα η έκθεση της ΔΕΑ κάνει μια απλή αναφορά στην ημερομηνία σύλληψης και τον τρόπο σύλληψης και ακολούθως απλά αναφέρει το χώρο ανεύρεσης των λειψάνων”, επεσήμανε.

Υπογράμμισε πως ζητούν από το Γενικό Εισαγγελέα να παρέμβει και να διορθώσει “αυτή την απαράδεκτη κατάσταση. Οι δικοί μας είναι θύματα προμελετημένης και εν ψυχρώ δολοφονίας. Το ελάχιστο που περιμένουμε είναι να αναγνωριστεί αυτό το αδιαμφισβήτητο γεγονός, είτε υπάρχουν κρανία με τρύπες από χαριστικές βολές, είτε υπάρχουν μόνο μερικά θραύσματα οστών που ανήκουν στους δικούς μας που πιάστηκαν αιχμάλωτοι και εκτελέστηκαν από τους Τούρκους εισβολείς”, επεσήμανε.

Ο κ. Ιωάννου επανέλαβε εξάλλου το αίτημα για τιμωρία των δολοφόνων. Σημείωσε πως “η απόφαση του ΕΔΑΔ να μας παραπέμπει, όπως και στις περιπτώσεις των περιουσιών, στα δικαστικά όργανα της κατοχικής δύναμης, είναι λανθασμένη και έξω από κάθε λογική”.

“Ζητούμε από την Κυπριακή Δημοκρατία να καταγγείλει αυτή την αλλοπρόσαλλη απόφαση στο Συμβούλιο της Ευρώπης και να ζητήσει ανάκληση όλων των αποφάσεων που αναγκάζουν τα θύματα εγκληματικών πράξεων να αποτείνονται στους θύτες τους για δικαίωση”, υπογράμμισε ο κ. Ιωάννου.

Ερωτηθείς για το ενδεχόμενο λήψης νομικών μέτρων, ο κ. Ιωάννου είπε πως κάποια συμφωνία που έγινε το 1981 τους περιορίζει ως προς την κατεύθυνση αυτή. Πρόσθεσε πως έχει ευθύνη η κυβέρνηση να αναθεωρήσει τη συμφωνία που

έγινε τότε για να βρουν δικαίωση οι άνθρωποι που χάθηκαν και τα παιδιά τους.

Στο πλαίσιο της δημοσιογραφικής διάσκεψης προβλήθηκαν δυο αποσπάσματα από το ντοκιμαντέρ του ΡΙΚ “Missing Fate Unknown” στα οποία μιλούν έξι Ασιώτες και Ασιώτισσες μάρτυρες των όσων είχαν διαδραματιστεί στην Ασια.

Στο πλαίσιο του προγράμματος των εκδηλώσεων της κοινότητας Ασιας για τους αγνοούμενους θα πραγματοποιηθεί στις 10 Δεκεμβρίου το πρωί, με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, συμβολική εκδήλωση διαμαρτυρίας στη Βουλή.

Οι Ασιώτες θα έχουν συνάντηση με τον Πρόεδρο της Βουλής και Προεδρεύοντα της Δημοκρατίας Γιαννάκη Ομήρου, στον οποίο θα υποβάλουν υπόμνημα διαμαρτυρίας για την απαράδεκτη, όπως αναφέρουν, διαχείριση που τυγχάνει το θέμα των αγνοουμένων και τις θλιβερές συνέπειες που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι οικογένειες τους.

Εξάλλου, την Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί Εσπερινός στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα. Με το πέρας της Θείας Λειτουργίας θα πραγματοποιηθεί συμβολική σιωπηλή εκδήλωση διαμαρτυρίας, με τίτλο “Ελάτε να ανάψουμε ένα κερί”, στο πάρκο που βρίσκεται στο χώρο της εκκλησίας.

Πηγή: onlycy.com